

Ilan Bombach, Adv. LL.B., LL.M.
Yariv Ronen, Adv. LL.B., LL.M.
Miri Bombach, Adv. LL.B., LL.M., M.A.
Shmulik Sapir, Adv. LL.B.
Marina Barel, Adv. LL.B.
Sagi Rachamim, Adv. LL.B.
Shay Levi, Adv. LL.B., LL.M., M.A.
Chagay pely, Adv. LL.B.
Ohad Dvir, Adv. LL.B.
Osnat Eldar, Adv. LL.B., LL.M.
Mor Shany, Adv. LL.B.

אילן בומבך, עורך-דין
יריב רוני, עורך-דין
מירי בומבך, עורכת-דין
שמוליק ספיר, עורך-דין
מרינה בראל, עורכת-דין
שגיא רחמים, עורך-דין
שי לוי, עורך-דין
חגי פלאי, עורך-דין
אוהד דביר, עורך-דין
אסנת אלדר, עורכת-דין
מור שני, עורכת-דין

Amot Investments Tower, 14th fl.
2 Weizmann St. Tel-Aviv 64239

טל': 03-6932090
פקס: 03-6932091
ilan@bombachlaw.co.il

מגדל אמות השקעות, קומה 14
רחוב ויצמן 2, תל-אביב 64239

ט"ו בטבת, תשפ"ב
19 בדצמבר, 2021

דחוף
מבלי לפגוע בזכויות

לכב'
מר בן כספית
bencaspit5@gmail.com :ל"ל
ובאמצעות הודעת וואצאפ לטלפון : 052-8883388

א"נ,

הנדון: פרסום לשון הרע כנגד ח"כ אריה מכלוף דרעי במאמרך מיום 17/12/2021 –
התראה טרם נקיטת הליכים

בשם מרשי, ח"כ אריה מכלוף דרעי, הריני מתכבד לפנות אליך כדלקמן.

1. כידוע לך, ביום 17.12.21 פרסמת את הטור הקבוע שלך במהדורת סוף השבוע של "מעריב".
2. תחת הנושא "צבא ההצלה למדינה", בו דנת בחיבה יתרה בקורות החיים ובפועלם של השרים הנדל וכהנא, מצאת לנכון להשוות בין ה"מנהיגים" (כלשונך) הנדל וכהנא, לבין מרשי, השר לשעבר (הרב ליצמן) ויו"ר ועדת הכספים לשעבר (הרב גפני). את שלושתם כינית באופן זלזלני "דרעיז, גפניז וליצמנים".
3. בתוך כך, כתבת בעמ' 12 כלפי מרשי את התיאור הבא: "דרעי, עבריין מורשע שדמם של 45 נספי אסון מירון מרוח על ידיו".
4. מכל כינויי הגנאי והחרפה הקיימים בשפה העברית, אתה בחרת את המזוויע ביותר: "דמם... מרוח על ידיו".
5. אתה בחרת לעשות שימוש במינוח "עבריין מורשע", אף שמרשי ריצה את עונשו כבר לפני כמעט 20 שנים ושב מאז לחיים הפוליטיים בישראל, בהתאם ובכפוף לכל דין. לכן, שימוש במינוח זה בהקשר ההתבטאות הנוראה והמזוויעה שלך שתידון להלן, מלמד על כוונה יתרה לפגוע במרשי

ולבטח על חוסר תום לב בבואך "לשפוט" באופן פסול ונקלה את "מעשיו", כביכול, של מרשי בהקשר של אסון מירון. יותר מכך, לפי חוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, תשמ"א-1981, כבר בחודש מרץ 2016 נמחקה אותה ההרשעה! [ובהתאם לאותו חוק נחשב מרשי "לענין כל דין כאילו לא הורשע". ועל כן, ציון המילים "עברין מורשע" הינו פסול במיוחד.

6. אם ידוע לך ואם לא, הפושע המקראי נקרא "איש דמים", ולהורג חפים מפשע יש "דם על הידיים". היה זה ישעיהו הנביא אשר קבע - "יְדִיכֶם דָּמִים מְלֵאוּ" וגם "כִּפְיֶכֶם נִגְאָלוּ בְּדָם וְאֶצְבְּעוֹתֵיכֶם בְּעוֹן".

"יְדִינֵנוּ לֹא שָׁפְכוּ אֶת-הַדָּם הַזֶּה" אמרו הזקנים בספר דברים, בפרשת עגלה ערופה. כיום שגור הביטוי "דם על הידיים" כאשר דנים בשחרור מחבלים בעסקאות חילופי שבויים, וזאת על מנת לתאר את המחבלים הקשים והנוראים ביותר, אלה שיש להם "דם על הידיים".

7. על כן, במילותיך "דרעי, עברין מורשע שדמם של 45 נספי אסון מירון מרוח על ידיו", אתה הוצאת דיבה רעה וקשה על מרשי; ביקשת לפגוע בו באופן ברור בכך שהדבקת לו פשע גדול שאין מילים לתארו. בכך לא רק שהלבנת את פניו, אלא גם "שפטת" אותו, אף שידוע לך כי בימים אלה דנה בעניין ועדת חקירה ממלכתית ששומעת עדים מעדים שונים והיא אמורה להכריע בדבר אחריותו של שר זה או אחר; פקיד זה או אחר וכיו"ב. במילותיך אלה, התערבת בגסות וביהירות בהליך משפטי תלוי ועומד, מתוך כוונה ברורה להשפיע שלא כדין על ועדת החקירה. בכך עברת על סעיף 24א(א) לחוק ועדות חקירה, תשכ"ט-1968, אשר לפיו – "המשפיע או המנסה להשפיע שלא כדין על ועדת חקירה או על חבר מחבריה בכל הקשור לעבודת הועדה, דינו - מאסר שנה".

8. מי אתה שתשפוט את מרשי? איך ידך לא רעדה טרם שכינית את מרשי שופך דמם של 45 נספים קדושים אלה??

9. חומרה יתרה נודעת לעובדה שכתבת "עובדה" זו, מבלי לבקש את תגובת מרשי להאשמה מזוועה זו. אילו היית נוהג בהגינות ומברר את העובדות לאשורן וטרם פרסומן (וממילא זו חובתך העיתונאית, ללא קשר למרשי), היית למד לדעת כי אין למרשי כל אשמה בעניין זה והרשעתו הישירה והבלתי מעורערת על ידך באסון מירון, הינה אקט שקרי המנוגד למציאות כהווייתה. עניין זה עוד יתברר אי"ה בחודשים הקרובים.

10. במשפט הישראלי, עיתונאי או בעל טור דעות, איננו זכאי לכתוב ככל אשר עולה על רוחו. ולסטייה משורת הדין יש מחיר. אכן, על אף החשיבות הרבה שייחס המחוקק להבעת דעה על נציגי ציבור ומתיחת ביקורת על התנהגותם ופעולותיהם, נפסק כי חופש ביטוי זה אינו בלתי מוגבל והחוק לא התיר את דמם של אנשי הציבור, באופן שניתן יהא להשמיצם ולהשתלח בהם בשם חופש הביטוי. ועל כך ראה ב-ע"א 89/04 יולי נודלמן נ' נתן שרנסקי (2008):

"חרף כל אלה, המשקל המיוחד הניתן לחופש הביטוי במישור הציבורי אינו בלתי מוגבל. הוא נבחן על פי מהותו וטיבו בנסיבות המקרה. הוא נשקל מצד אחד, על פי מידת חשיבותו האמיתית לחופש הביטוי. מנגד, הוא נבחן על פי מהותה ומידתה של הפגיעה בשמו הטוב ובכבודו של האדם. גם איש ציבור החושף עצמו למערבולת החיים הציבוריים ומסכים בכך לקבל על עצמו מידה מסוימת של נטל חשיפה וביקורת ציבורית, אינו הופך בכך את שמו הטוב ואת כבודו האנושי להפקר. איש הציבור לא הסכים בנטילת תפקיד ציבורי להפקיר לחלוטין את כבודו האישי, והחוק, באיזונים שיצר, מגן גם על בעלת פקיד ציבורי לבל יהפוך שמו הטוב למרמס בכפוף למתן משקל ראוי לחופש הביטוי כערך ציבורי בעל חשיבות. החוק לא התיר בכל מצב מעשי השמצה והשתלחות באנשי ציבור בשם חופש הביטוי, ולא היקנה הגנה לפוגע גם אם הביטוי הוא הבעת דעה על איש ציבור, בנסיבות בהן לא נתקיים בפוגע יסוד של תום לב".

11. ודאי כך הדבר, כאשר אותו משפט מזוויע כלפי מרשי, מתיימר לקבוע ממצא עובדתי לפיו "כבר הוכרע" כי מרשי שפך דמים של 45 הנספים הקדושים; ואף גדולה מזו - כל קורא סביר מבין כי אותו "עבריין מורשע" (מרשי) גם הורשע בגין שפיכת הדמים.

12. על מנת ללמוד על חומרת מעשיך כלפי מרשי, נפנה אותך למימרה נוספת של חז"ל שיש לה כפל משמעות בנסיבות העניין: "כל המלבין פני חברו ברבים כאילו שופך דמים" (בבא מציעא, נח, ב [ג]).

13. לצרכי פשרה בלבד, ובטרם יפנה למיצוי האפיק המשפטי, מציע לך מרשי להקטין את נזקיו באופן הבא:

13.1. פרסום התנצלות בכתב, שנוסחה יתואם עמי, בגין ההכפשה השקרית והנוראית במאמרך לעיל, ובגין הפגיעה העצומה בשמו הטוב של מרשי.

13.2. תשלום פיצויים, בהיקף שיתואם עמי.

13.3. הצעה נדיבה זו של מרשי, לצרכי פשרה בלבד, תעמוד בתוקף עד ליום 22.12.21.

13.4. אם לא תיצור עמי קשר על מנת לסכם את תנאי יישום המתווה המוצע, יפנה מרשי לאלתר אל האפיק המשפטי על מנת למצות את זכויותיו כנגדך, תוך שהוא יעמוד על מלוא נזקיו העצומים, כתוצאה מהפרסום דלעיל.

בכבוד רב,
אילן בומבך, עו"ד